

„Idźcie i głoscie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!” (Mt 10, 7-8).

Ten rozdział w Ewangelii według św. Mateusza [przedstawia] wybranie apostołów przez Jezusa, który każdego z nich wezwał po imieniu, udzielając im specjalnej mocy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali oraz daru uzdrawiania wszelkich chorób i słabości. Jezus wskazuje im, gdzie i jak mają wypełniać swoją pierwszą misję. Przesłanie, które mają głosić, jest jasne: „Bliskie już jest królestwo niebieskie”.¹

Nakaz, by powierzone orędzie głosić „w drodze” podkreśla z jednej strony to, że prawdziwy uczeń jest przede wszystkim krzewicielem bliskości, a z drugiej strony, że już samo ich wspólne wędrowanie powinno być głoszeniem. Rzeczywiście, w Ewangelii według św. Jana, po przekazaniu im nowego przykazania, Jezus stwierdza: „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali”.²

„Idźcie i głoscie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Królestwo niebieskie jest sercem przepowiadania Jezusa. W Starym Testamencie podobne wyrażenie „królestwo Boże” jest używane dla wskazania na panowanie, rządy i zbawcze działanie Boga w historii ludzkości. Jest On władcą świata, a zwłaszcza ludu Izraela oczekującego potomka króla Dawida, który przywróci Izraelowi znaczenie wśród narodów. W Nowym Testamencie sam Jezus jest przedstawiony jako potomek Dawida, a zatem król. W przeciwieństwie do królestwa doczesnego, „królestwo niebieskie” jest królestwem pokoju i sprawiedliwości, w którym urzeczywistniają się troska o ubogich, przebaczenie i pojednanie; jest królestwem, które przyniesie życie i światło wszystkim narodom. To królestwo już się rozpoczęło na świecie i w sercach ludzi, ale dokona się w pełni wraz z powrotem Jezusa.

„Idźcie i głoscie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Jezus ogłasza, że nadejście królestwa jest bliskie, nieuchronnie się zbliża. Przypowieści takie, jak o ziarnku gorczycy czy o zakwasie powodującym wzrost całego ciasta, pozwalają nam zrozumieć, że [królestwo] działa w sposób tajemniczy i niepozorny, ale wytrwale i zgodnie z biegiem czasu. Określenie „bliskie” – odnosi się również do przestrzeni. Kiedy zbliżają się uczniowie, uobecniając ducha Jezusa, przybliży się królestwo Boże. Podobnie, kiedy

¹ Mt 10, 7.

² J 13, 35.

w Ewangelii według św. Marka Jezus mówił do uczonego w Piśmie „Niedaleko jesteś od królestwa Bożego”³, prawdopodobnie chciał powiedzieć nie tylko „dobrze zrozumiałeś”, ale także „jesteś niedaleko ode Mnie”.

„Idźcie i głoscie: «Bliskie już jest królestwo niebieskie». (...) Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!”

Termin „darmo”, w oryginale greckim oznacza „dar”. Podkreśla więc, że to, co otrzymali apostołowie, nie zostało im dane dlatego, że na to zasłużyli. Przyczyną jest hojność Boga i fakt, że zostali wybrani do tej szczególnej misji.

Chiara Lubich pisze: „Królestwo Boże musi zatem zostać przyjęte. Jest darem, który daje ci Bóg. W istocie żaden wysiłek ludzki, żadne wyrzeczenia ascetyczne, żadne studia czy poszukiwania intelektualne nie mogą cię doprowadzić do królestwa Bożego. To sam Bóg wychodzi ci naprzeciw, objawia się swoim światłem i dotyka cię swoją łaską. Nie istnieje zasługa, którą mógłbyś się chlubić lub na której mógłbyś polegać, aby mieć prawo do takiego daru od Boga. Królestwo jest ci ofiarowane za darmo.”⁴ Zaakceptowani w ten sposób przez Boga, jesteśmy wezwani, również dzisiaj, do kontynuowania zadania powierzonego przez Jezusa apostołom: do głoszenia, słowem i czynem, bliskości królestwa, do głoszenia każdemu człowiekowi w tym niespokojnym i niepewnym świecie przesłania nadziei, że Bóg kocha nas nieskończenie, Bóg nas wszystkich kocha nieskończenie.

Oprac.: Augusto Parody Reyes i Zespół Słów Życia

³ Mk 12, 34.

⁴ Por. Ch. Lubich, Słowo Życia, Październik 1979.